

Posamezna štev. v Ljubljani in Trstu 4 vin.

„JUTRO“ izhaja vsak dan — tudi ob nedeljah in praznikih — ob 3. zjutraj, ob ponedeljkih ob 5. zjutraj. — Naročnina znaša: v Ljubljani in upravništvu mesečno K 1.—, z dostavljanjem na dom K 1.20; s pošto mesečno K 1.80, polletno K 9.—, četrtletno K 4.50, letno K 15.—. Za posameznike mesečno K 2.—. Telefon številka 118.

JUTRO

NEODVISEN POLITIČEN DNEVNIK.

Izven Ljubljane in Trsta 6 vin.

Uredništvo in upravništvo je v Franciskanski ulici 8. Dopisi se pošiljajo uredništvu, naročniki upravništvu. Nepriljubljena pisma se ne sprejemajo, rokopisi se ne vračajo. Za oglaševanje se plača: peti vrsta 15 v, osmi vrsta 10 v, posredna in zahvala vrsta 30 v. Pri večkratnem oglaševanju popust. Za odgovor je priključiti znamko. Telefon številka 118.

Važna izjava v prilog mestnim uslužbencem.

Klerikalci skušajo sedaj pred volitvami posebno agitirati s tem, da narodna napredna stranka ni dovolj storila za delavce in nekatere kategorije mestnih uslužbencev. Sklicujejo se pri tem nevdzdržna na paznike v prislilni delavnici in na uslužbenca v deželni bolnici, katerim so oni ob svojem nastopu v deželnem zboru zboljšali plače.

Klerikalci sicer dobro vedo, da oni ne morejo in tudi na noben način ne dobe v bodočem občinskem svetu odločujoče večine, oni tudi vedo, da so službene razmere nekaterih kategorij mestnih uslužbencev nevdzdržne tako, da bi jih v kratkem moral odpraviti tudi najbolj nazadnjaški občinski svet, ki bi ne hotel biti socialno krivičen, vendar pa uporabljajo to sredstvo za agitacijo med mestnimi uslužbenci, ker vedo, da je to edino, s katerim bi utegnili preslepiti nekatere posameznike, da bi za vrabca, ki jim ga kažejo na strehi, zatajili svoje napredno prepričanje.

Bivši občinski svet je lahko ponosen na to, da je uredil službene razmere svojega uradništva, da ne zaostaja v ničem za državnim, v marsičem pa ga celo nadkričuje. Res pa je, — in to smo mi na tem mestu že odkrito in ne glede na levo ali desno povedali — da se je v bivšem občinskem svetu vse premalo upoštevalo načelo, ki bi zadovoljilo vse kategorije mestnih uslužbencev.

Kje iskati vzroka zato, je na vse zadnje postranska stvar. Faktum je, da pride narodno-napredna stranka v občinski svet v čisto novi sestavi, v čisto novih razmerah in pod čisto novim vodstvom. Zato pa je nesmiselno tožiti čez to, kar je bilo dosedaj slabega, kajti pozabiti ne smemo, da je bivši občinski svet storil za Ljubljano na vseh poljih toliko dobrega in lepega, da se lahko kosa z vsakim zastopstvom večjih modernih mest.

Izdajstvo nad samim seboj bi bilo, če bi uslužbenci mestnega magistrata, ki so dosedaj bili lahko ponosni na to, da posvečujejo svoje moči napredni, čisto slovenski Ljubljani, se polakomnili na trenutne obljube zapeljivcev in šli v boj za tiste črnuhe, ki hočejo napraviti iz lepe, bele Ljubljane, umazano kmetsko vas, iz svobodnih meščanov pa suženjske berce.

Klerikalci mestnim uslužbencem obetajo med štirimi očmi in na zakonitih sestankih pri zaprtih vratih stvari, o katerih oni sploh odločali ne bodo. Zato pa je zelo malo previdno od tistih kalinov, ki hodijo klerikalcem na lmanice in sami sebe diskreditirajo kakor, da bi bili pripravljeni samega sebe in vse svoje dosežke prepričanje prodati za skledo leče.

Zakaj pa naj bi ravno mestna straža morala čakati na odrešenje po klerikalcih, dočim je vsem drugim mestnim uslužbencem na idealen način zboljšal službene razmere napredni občinski svet? Zakaj ne bi naprednjaki tudi za stražo in še za druge nezdovoljne mestne uslužbenca uvedli reforme, ko je vendar ista tako nujna in potrebna? Ali znajo to samo klerikalci, ki dosedaj sploh še ničesar za ljubljanske uslužbenca storili niso? Ali naj si puste mestni uslužbenca z levo roko dati od tistih ljudi, ki jim hočejo še več z desno roko pri povzemanju davkov vzeti?

Je sicer res, da v stiski človek napravi marsikaj, česar bi sicer ne storil, vendar pa se tako inteligentni in tako možati uslužbenca kot so na primer mestni policijski stražniki ali užitiški pazniki nikdar ne bi smeli spozabiti, da bi ne znali ločiti črno od belega.

Ravno mestna policijska straža bi morala vedeti, da zavisijo njihove službene razmere v veliki meri tudi od kakovosti njihovega šefa.

Da je sedanjí policijski šef za nje mora, o tem so si vsi na jasnem, kakor se je moral o zmognostih svetnika Lavterja — žal prepozno — na lastni koži prepričati bivši župan Hribar.

Veliko bolj možato so storili oni mestni uslužbenca, ki so se sedaj — zakaj niso tega preje storili? — obrnili zaupno do svojih somišljenikov, ki imajo na kompetentnem mestu soodločujočo besedo. Uspeh ni izostal.

Na nedeljskem shodu pri „Zlati ribi“ je bivši ljubljanski podžupan dr. Ivan Tavčar zavzel tudi stališče, ki ga zavzema narodna napredna stranka napram pomanjkanju trpečim kategorijam mestnih uslužbencev.

Dr. Tavčar je na javnem shodu priznal, da so nekateri mestni uslužbenca posebno užitiški pazniki in mestni policijski stražniki revno plačani.

„Ker se ne bojim nikake odkritosti“, dejal je govornik „priznavam brez ovinkov, da smo tukaj zagrešili nekaj neopravičljive mlačnosti. Ko pride slovenska napredna stranka zopet na krmljo v mestni hiši, morala bo resno skrbeti, da se s njo ta pregrešek.“

Velevažna je ta izjava za omenjene mestne uslužbenca. Dr. Ivan Tavčar je sedaj predsednik „Izvrševalnega odbora“ iste stranke, ki ne bo imela v bodočem občinskem svetu le vplivne besede, marveč odločilno. Na tem bi se ne izpremenilo ničesar če bi tudi nekateri kratkovidni mestni uslužbenca reje poslušali brezvestne glasove klerikalnih sleparjev. Možato je dr. Tavčar priznal, da je prejšnji občinski svet napravil pogreške in brez ovinkov dejal, da mora biti v bodoče drugače.

Storil je to dr. Tavčar, ker se je prepričal, da se je res godila krivica. Da je to storil sedaj pred

volitvami, je prav; da je vsaj klerikalnim obljubkarjem zavezal jezike. Če kdo, je danes v Ljubljani edino dr. Tavčar kompetenten podati glede mestnih uslužbencev izjavo, ki ni le prazna obljuba, marveč beseda, ki bo postala v prihodnjem občinskem svetu dejstvo.

Mestni uslužbenca naj se torej ne dajo nič več begati od klerikalcev.

Novi časi nastopajo za Ljubljano, novi ljudje bodo prišli v ljubljanski občinski svet. V teh novih časih pa bo zopet zmagonosno zagospodovala na mestnem magistratu narodno-napredna večina, katere ena prvih nalog mora biti, da uredi službene razmere vseh mestnih uslužbencev.

Ljudsko štetje v Trstu, magistrat in vlada.

Dan na dan čitamo v listu „Edinost“ nešteto novic o takomimovanem ljudskem štetju v Trstu in njegovih okolici, in kakor smo izvedeli iz prav dobro informirane strani, je to le najmanjši del nezakonskosti, ki se vrše proti Slovanom pri tem postavljanju resnice na glavo. Tržaške oblasti: c. kr. namestništvo, c. kr. namestništveni svetnik in c. kr. policija si še sedaj niso na jasnem, kaj je pri tem njih naloga, in delujejo le kot slepe miši, ki se trudijo razmotati zavozljane niti.

Prišla so baje iz Dunaja od ministrstev jasna navodila, kako se ima vršiti ljudsko štetje, in da morajo paziti vse oblasti, da bo to štetje podalo jasne podatke o resničnem stanju, a — ta navodila spe pri namestništvu najbrže, in jih ni in morda tudi ne bo v znanje javnosti in prizadetih organov.

Glavna napaka, po našem mnenju, razun tega, da same oblasti ne vedo, pri čem da so, je ta, da se je prepustilo magistratu ljudsko štetje. Ali je magistrat, oziroma municipij, ker danes nimamo več tržaškega magistrata, kompetent za to nalogo?

Jasno je, da je ljudsko štetje naloga političnih oblasti, in da imajo one imenovati številne komisarije. Trst je občina, ki je imela naloge prenešenega delokroga, tedaj bila tudi politična oblast, a — danes ni več.

C. kr. namestništveni svetnik je v Trstu politična oblast. On bi moral imenovati številne komisarije in izvršiti ves operat.

Znano je, da je tržaški magistrat že od nekdaj odklanjal vsako vlogo v slovenskem jeziku, da odvrta celo v vojaškem in davčnem občinskem oddelku vsakega Slovence, če je kot pristen Tržičan v svojem jeziku ne zahteval svojih pravic, ampak prišel izvrševati dolžnosti — prinašati denarni in krvni davek. In tak urad je, in celo nezakonito, delegirala vlada za tako važen posel, kjer igra vendar prvo vlogo narodnost!

Tako postopanje vlade je naravnost izzivalno za Slovence, in ne smemo toliko zameriti županskemu uradu, če skuša fabricirati Italijane, nego moramo protestirati proti taki vladi, ki nas hoče prodati na milost in nemilost v roke tujcu. „Edinost“ z dne 15. m. prinaša notico, v kateri pozivlje vlado, naj pazi, da se morda ni vpisalo kakega Italijana iz kraljestva pristojnim v Trst. No, to ni največje zlo. Stvar je druga. Državni zakon predpisuje, na kak način si pridobi tuj državljani avstrijsko državljanstvo. Treba je v to dovoljenja vlade. Ali je magistrat tržaški v tem pogledu vedno ravnal z dovoljenjem vlade? Ali ni dolžna vlada paziti na občine, da ne prekoračijo v tem svojega delokroga? Ali ni magistrat tržaški tega nikdar storil? Ali se je vlada o tem in kako prepričala? Odkod pa toliko Italijanov iz kraljestva, brez sredstev, sumljivega, zelo sumljivega privatnega in političnega ravnanja? Odkod celo številni komisariji iz Verone in Rima? Vemo, da agilno delajo politično društvo „Edinost“ in poslanci slovenski v Trstu, in velikanski napredek na narodnem polju nas mora samo veseliti, toda — se je kedaj interveniralo pri vladi in interperiralo v tem smislu? Čas bi bil, da se tudi v tem napravi red! Import tujih elementov iz Italije je že tako velik, da je občno mnenje, da v slučaju vojske lahko postavi magistrat 30.000 mož, ki so služili v italijanski armadi. Naravno je, da se to godi z vednostjo oblasti, ker — se za ta import ne brigajo! Strah obide človeka, če je prisiljen iti skozi ulice notranjega mesta, kjer se kladi drohul male postave, temne polti, razcapana, z nožem v žepu — in pregovor je že v Italiji, da je Trst „el Dorado“ italijanskih zločincev. Naravno, ko jih tu celo vlada podpira na najrazličnejše načine. „Koncesije“ jim daje vlada naravnost lahko miselno, seve, če pride naš človek, je težko, včasih celo nemogoče „vstreti“.

Mnenje naše je, da ima tak import edino le namen, umetno povečati število Italijanov, in to dela tržaški magistrat s tako doslednostjo in folikimi stroški, da so bedni okoličanje tako preobremenjeni, da sploh ne morejo shajati, ker morajo plačevati ravno v ta namen.

Magistrat tržaški daje v najem vsa svoja dela le tujcem, le tujci jih vodijo, le tujci delajo, domačin Slovan pa mora stradati.

Tak došlec iz tujine dobi v desetih letih pravico zadobiti državljanstvo in pristojnost v Trst, in tako se povečuje italijanski, a istodobno tudi sumljivi element v Trstu.

Gospodje poslanci tržaški, uvažujte te naše besede! Rešite, kolikor je sploh še možno, naše dobro, žal, le predobro ljudstvo iz krepljev magistrata. Še je čas, a zadnji čas je. In pritiskajte na vlado, in odprite ji, ako jih sama neče, siloma oči, in želi boste hvaležnost svojih volilcev in nesmrtnost v zapiskih borilcev za zatirani naš narod.

Slovanski jug.

Slijajna manifestacija hrvaško-srbske koalcije v Osijeku. Borba koalije proti Tomašičevemu režimu je našla odmev v vsem hrvaškem in srbskem narodu. Najlepši dokaz zato je shod, katerega je priredila v nedeljo v Osijeku hrv. samostalna stranka v svrhu svojega konstituiranja. Shod je bila sijajna manifestacija narodnega jedinstva hrvaškega in srbskega naroda, kar je vodilna misel politike koalije, a ne v smislu narodnega zaslužnja pod brezpozorno gospodstvo Budimpešte in Dunaja, kakor si zamišljajo ban Tomašič in vsi njegovi pristaši, ampak v smislu čim večje osvoboditve hrvaškega in srbskega naroda od madžarskih in nemških oblasti. In ravno zato je ta shod, ki se je vršil v središču Slavonije, Osijeku, moral strašno prestrašiti in užalostiti hrv. vlado in njene trabante. Na shod so poslala svoje zastopnike vsa mesta Slavonije. Ogromna množica, nad 1500 mož, je zagrebške poslance koalije pričakovala na kolodvoru in jih viharno pozdravila. Iz Zagreba so prišli na shod poslanci dr. Bogdan Medaković, predsednik srbske samostalne stranke, dr. Milan Rojo, sekcijski šef bivše narodne koalicijske vlade, dr. Ivan Lorković, tajnik hrv. samostalne stranke in dr. Edo Lukinč, istotako tajnik hrv. sam. stranke. V Osijeku sta jih pričakovala Vasa Mračević in Sandor Popović, člana srbske samostalne stranke. Vsi ti poslanci so med navdušenim odobravanjem ljudstva pobijali sistem Tomašičeve vlade, ki hoče zopet spraviti na Hrvaško nekdanjo madžarsko dobo za časa barona Khuena-Hedervarya. Zborovalci so soglasno odobrili postopanje koalije, ki se noče več pogajati z banom, dokler si ne pribori pravic, katere bi zagarantirale popolno osvoboditve hrvaškega in srbskega naroda. Na shodu so bili zastopani vsi sloji mesta Osjeka in ogromno število okoliških kmetov. Hrv. „centrumaši“, ki so smatrali Osjek in okolico za nekako svojo domeno so doživeli popoln poraz. Ta shod, na katerem se je konstituirala podružnica hrv. sam. stranke v Osijeku, je najboljši dokaz, da je boj koalije — narodni boj.

Kongres „Lade“ v Belgradu. Kulturno jedinstvo vseh Jugoslovancev je dobilo svojo stvarno obliko najprej v organizaciji „Lade“, društva združenih umetnikov vseh jugoslovanskih narodov. „Lada“ je bila ustanovljena pred 6 leti in je v tem času že opetovano dokazala, kako potrebni so stiki Jugoslovancev na vseh poljih javnega življenja. „Lada“ je dosedaj priredila že tri razstave, ki so izvrstno uspela: v Belgradu, Sofiji in Zagrebu. Lansko leto je hotela prirediti razstavo tudi v Ljubljani, kar pa je bilo, kakor poroča belgrajsko „Novo Vreme“ radi slabe organizacije slovenskih umetnikov in političnih razmer, za enkrat nemogoče. Zato se je vršil preteklo nedeljo v Belgradu kongres

LISTEK.

MICHEL ZEVACO:

Otroci papeža.

Roman iz rimske zgodovine.

(218)

„Signal za „Stello!“ je kriknil Ragastens. Spadacappa je stekel naprej; Ragastens pa je bežal proti morju, prepadel, možgane kakor v ognju, in čimdalje nežneje stiskal ljubljeno v svojem naročju, ki je njena blede glava počivala na njegovi razgaljeni in okrvavljeni rami, raztrgani od stražnikovega bodala! ...

Tam v noči se je na skali mahoma užgalo dvoje ognjev: bilo je znamenje, ki ga je dal Spadacappa lastniku „Stelle“, ki je, skrita za neko pečino, čakala svojih pasazirjev.

„Naprej!“ je mrmral Ragastens, čuteč, da ga zapuščajo moči; samo z nadčloveškim naporom volje se je mogel še držati pokoncu ...

Že je slišal odbijanje morja na skalnem obrežju ... Že je videl skalo, kjer so svetili ognji v morskno noč ...

„Naprej!“ je zahropel še enkrat. Zdal je čul tudi umerjeno veslanje čolna, ki se je bližal obrežju ... Naenkrat se je za njegovim hrbtom oglasilo kricanje ...

„Preganjajo nas!“ je izpregovoril Giacomov glas v Ragastensovi bližini.

„V čoln! V čoln!“ se je začel krik od brega. Ragastens se je zagledal na obrežju ... Kakor v sanjah, je zagledal v čolnu Giacomu in Spadacappo, in poleg njiju mornarje z dvignjenimi vesli ...

Ta hip so se pojavile za njegovim hrbtom luči plamenic ...

Ragastens je dvignil roke pred seboj, in na njih Primavero; s poslednjim naporom se je pognal v čoln, ki je zletel po vodi, dočim se je napolnil breg z onemoglim preklinjanjem kakih tridesetih preganjalcev, ki niso mogli za bežečimi.

Ragastens, dospelši v čoln, je hropeče zavzdihnil ter se zgrudil brez zavesti ... Padec njegov je vzdramil Primavero: z nepopisnim začudenjem se je ozrla naokrog ter zagledala naenkrat blede in okrvavljeno, razmršeno in spahčeno vitezovo glavo ... Vzklika ni bilo iz njenih ust! ... Zdelo se ji je, da sanja ... In kakor v sanjah, je vzela to glavo v svoji dve dlani, objela mu vrat z obema rokama ter rahlo, čisto rahlo, z vžičenjem v očeh, zastritih od neskončne nežnosti, pritisnila na blede čelo dolg, drhteč poljub, v katerem je trepetala vsa njena ljubezen ...

LXXXV.

Poslednje besede Rose Vanozzo.

Abat Angelo je bil zbežal, ves neumen od veselja, ravno ko je Maga kriknila papežu: „Ta duhovnik ne bo umrl! Ti sam umreš, Rodrigo! Kajti pil si iz srebrne ... iz zastrupljene čaše! ...“

Angelo se ni vprašal, kaj se bo zdaj zgodilo. Tudi izvedeti ni poizkušal. Edina njegova misel je bila: bežati! Naenkrat pa je zadel ob zaprta vrata. Obstal je, ves zasopel; črn dim ga je obdajal ... Bližina nove nevarnosti mu je vrnila vso njegovo hladnokrvnost.

„V gradu je ogenj!“ je zamrmral. In poizkusil je odpreti vrata ... Z grozo je zapazil, da so zaklenjena od zunaj. Kdo jih je zaklenil? ... In zakaj? ... Stekel je nazaj, odkoder je prihajal. Ni se mogel ogniti, da ne bi šel po hodniku, kjer je bilo papeževo stanovanje ... Prestrašeni abati je hitel v tisto stran ...

Videl je neko sobo odprto in je planil vanjo ... Ženska je stala tam in gledala skozi skrivno odprtino v zidu ... gledala nedvomno prizor, ki je prikopal vsu njeno pozornost ... kajti slišala ni Angela ... slišala ni rohnečega požara ... Ta ženska je bila Lukrecija.

Abat jo je za hip pomeril s temnim pogledom ... Vztrepetal je ob misli na neizmerni zaklad, ki je bil nako-pičen v volitini ... Prilika je bila dobra: sunil bi jo, z bodalom v hrbet ... Segel je po orožje, ki ga je zmirom nosil s seboj pod duhovniško obleko, ter stopil za korak naprej. Takrat pa je Lukrecija počasi jela stopati nazaj, oči

polne groze in še vedno uprte na luknjo v zidu, od katere, se je zdelo, da ne more obrniti pogleda ... Abat Angelo jo je slišal, kako je mrmrala z brezumnim glasom:

„To je bila moja mati! ... Materi sem pomagala zastrupiti očeta! ...“

Nato je Lukrecija globoko zavzdihnila ter se z mrklm začudenjem ozrla naokoli ... Abat ki je ob njenem prvem gibu kar odrevenel, je planil k njej; zdaj, ko je bilo za umor prepozno, je mislil samo še na požar.

„Milostljiva“, je dejal, „grad gori ... treba je bežati!“

„Grad gori!“ je ponovila Lukrecija, kakor da se prebuj iz ene more, da se pogrezne v drugo. Ali, zares! ... Glej plamene! ... Ah, sijajno bakljo imaporoka Beatrice z Cezarjem! ...

Zakrohotala se je ter stekla iz sobe v spremstvu abata Angela. Okna sobe, kamor sta zdaj stopila, so se odpirala na grajsko dvorišče. Odprla je okno, da vidi, kaj se godi. Nenadna, neverjetna in fantastna prikazen Ragastensa, odnajočega Primavero v svojem naročju ji je izvabila krik besnega gneva ... In po zraku se je pričelo razlegati njeno srdito klicanje ...

Ragastens je izginil pod velikimi vrati gradu. Obrnila se je, peneča se od jeze. Vsa blede je planila proti Beatricini sobi ...

Tam je zagledala Cezarja; nepremično je ležal v luži krvi ... Hotela je planiti ven ... A naenkrat so se vrata zaprla; ključ je zaškripal v ključavnicu! In Lukrecija je slišala glas abata Angela, ki je kričal na hodniku:

„Z Bogom, signora Lukrecija! ... Vam peklenski plamen ... meni vaš zaklad v volitini!“

Lukrecija je zarjula in segla z obema rokama v lase. Kakor tigra, ki se je začutila v pasti, je pričela divjati po sobi. Mahoma pa je obstala: Cezar se je bil zganil! ...

„On živi!“ je zamrmrala. „On živi — a bo poginil v ognju! ... Oh! ...“

A naenkrat se je zakrohotala s presunljivim smehom. „Vrata v tleh!“ je kriknila. „Vrata v tleh ... Oh, ni še vse končano! ...“

(Dalej.)

Roman „Otroci papeža“, ki izide te dni v ponatisu, bo veljal K 3-50, a elegantno vezan K 4-50. Najbolje je denar poslati naprej, ker s povzetjem bo knjiga dražja.

„Lade“, da se določi, kjer se letos priredi razstava. Kakor se poroča iz Belgrada, se še ni definitivno določilo, ali se priredi v Sofiji ali pa v Belgradu.

Vohunstvo v Dubrovniku. Edini srbski list v Dalmaciji „Dubrovnik“ je priobčil v svoji zadnji številki članek z naslovom „Quosque tandem“, ki je jako važen. Iz njega se namreč razvidi, kako bujno cvete v Dubrovniku celo proti domačim meščanom vohunstvo. „Dubrovnik“ povdarja v tem članku, ki je seveda polovico bel, polovico črn, kakor mnogi naši članki, da opravljajo razni vohuni in detektivi svojo službo tako, da izživajo popolnoma mirno meščanstvo in izvršujejo nad njim nasilstva. V prvi vrsti so v tej službi oni elementi, ki sovražijo vse, kar je srbskega. Ti vohuni stalno zasledujejo vsako srbsko družbo, da ja ne bi mogla biti kje dva Srba skupaj, bodisi na izprehodu ali pa v kakem javnem lokalu. Da, celo zakonito dovoljena srbska društva, kako n. pr. „Srbska Muzika“ ne more prirediti nobene svoje produkcije, da se jih ne bi udeležili tudi razni vohuni, ki potem izživajo mirno družbo. In vse to se dogaja pod protektoratom c. kr. okrajnega glavarja, ki menda s svojimi agenti izvršuje čisto navadno službo agentov provokaterjev. Kot jako značilen primer navajajo „Dubrovnik“ slučaj, kako je neki detektiv nekoč v temni noči iz zasede napadel nekega popolnoma mirnega meščana, ga uklenil in odvedel v ječo. Seveda ga je moralo sodišče izpustiti, ker se je prepričalo o njegovi nedolžnosti, a vohuni vkljub temu še nadaljujejo svoje nasilno in provokatersko delo. Dubrovniški meščani so radi tega silno razburjeni in vprašujejo, kako dolgo bodo ti „rešitelji“ monarhije še izkoriščali njih potrpežljivost.

Splošni pregled.

„Utro Rosiji“ prinaša članek V. Kašmarova o slovanski edinstvi in o neoslavizmu. Avtor citira glasove čeških, poljskih in ukrajinskih listov in priznava, da je treba skeptično gledati na neoslavistično gibanje in da prav Ukrajincem in Poljakom „Slavjanski Mir“ vrača vso krivdo na dr. Kramarja, čes da je šel rajše z vladnimi strankami nego z zatiranimi narodi, ki hrepene po svobodi. Pisatelj članka v „Slovanskem Miru“ je prof. Pogodin in pravi, da dr. Kramar ni dal nikake konkretne vsebine svojim praškim resolucijam. Kašmarov nasproti temu trdi, da slovansko gibanje v Rusiji od časa neoslavističnih stremiljenj, zelo raste in da ima v tem gibanje svoj veliki pomen.

Popolno izpremembo ustave nameravajo na Angleškem. Parlamentu se bo takoj ko se snide podala predloga, ki govori za vpeljavo komerule na Angleškem, Irskem, Škotskem in v Valesu. S tem bo združena popolna izprememba v ustavi. Nastali bodo štirje parlamenti, ki bodo kompetentni samo za razmere svoje dežele. Poleg teh štirih parlamentov bo en skupni parlament. Ta centralni parlament bo sestavljen tako, da bodo imeli tudi zastopniki kolonij v njem svoje mesto. Ob enem se izvrši izprememba tudi v gornji zbornici. En del parov bo voljen. V tej smeri se bo dosegel kompromis med konservativci in liberalci.

Železniška stavka na Portugalskem traja še vedno. Ker ni španska

vlada dobila nikakega odgovora od svojega poslanika prihajajo iz Madrida vesti, da so stavkujoči delavci pretrgali žično zvezo na telegrafu. Tudi družine, ki so prišle čez portugalsko mejo na Špansko so pripovedovale, da je položaj zelo resen. Poročila govore, da monarhistična propaganda dobiva bolj in bolj tal. Tega mnenja je tudi Don Miguel, ki upa, da bo provizorična vlada kmalu dogospodarila in da on zasede portugalski kraljevski prestol.

Zarota proti japonskemu cesarju je šele sedaj v listih natančneje pojasnjena, ker je japonska vlada povedala pisati o zaroti. V procesu proti zarotnikom je bilo 26 ljudi obsojenih k smrti. Plan zarotnikov je bil natančno sestavljen. Atentat se je imel izvršiti, ko bi šel mikado iz kraljevske palače na bližnjo postajo. Nato se je imel izvršiti atentat na cesarico, na prestolonaslednika in proti drugim članom dinastije.

„N. W. Tagblatt“ prinaša članek o rusko-nemškem dogovoru glede azijskih železnic, da se ti dogovori tičejo le onih planov, ki jih je hotela izvršiti Rusija, namreč zvezati linijo od perzijsko-turške meje do transperzijske železnice. Rusija bi tako ali tako potrebovala za tako podjetje tujega kapitala in z dogovorom se je izognila raznim neprimlikam.

Danska vlada bo podala te dni parlamentu predlogo, ki bo obsegala nekatere izpremembe ustave in s katero dobe vse ženske nad 25 let politično volilno pravico. Šele pred kratkim so dobile ženske na Danskem komunalno volilno pravico, danske ženske torej hitro napredujejo. Konservativci ki so se preje upirali ženski volilni pravici, so videli, da zastopstvo žensk v mestnih zastopih in v občinah blagodejno vpliva na razmere in da so se zastopnice žensk zavzele za nekatera važna vprašanja v občinski upravi. To je tudi pripomoglo, da so dosegle sedaj politično volilno pravico. Danska je po večini agrarna dežela. Sedaj ni nikakega dvoma da bo vladna predloga sprejeta.

V svojem zadnjem reskriptu povdarja ruski car nekatere naredbe, po katerih so se zboljšale državne finance. Car pripisuje največjo zaslugu Kokovcevu, čes da je neprestano skrbel za to, da uredi državne finance in da s tem povzdigne splošno blagostanje Rusije. Reskript nosi podpis: Vaš Vas visokospoštujoči Nikolaj.

„Rječ“ je bila zaplenjena zaradi važnih odkritij, ki jih je prinašala o artileriji. Po poročilih listov je Rječ pisala, da pri artileriji niso manjša poverjenja nego pri intendaturi, in da so se tam dogajale še strašnejše reči. List je bil konfisciran, izvršila se je pa hišna preiskava pri plesalki Černaskoj, ki je bila ljubica raznih velikih knezov.

Rumunska nova vlada ima na svojem programu tudi to, da utrdi narodno silo z dobro vojsko, da stem zagotovi bodočnost naroda. Listi poročajo, da bo vlada za reformo armade potrebovala 200 milijonov frankov in da bo predlagala tako veliko posojilo. Da bi se ta dolg čim preje pokrili, bo vlada skušala prihraniti večje svote pri civilni upravi.

K svoji pedesetletnici je dobil dr. Kramar toliko različnih častitk, in imenovan je bil za častnega meščana tako različnih mest, da se vidi da njegovo ime in delo češkemu narodu nista tako tuja, kakor so hoteli na Du-

naju agrarni krogi. V svoji zahvali, ki jo javno izjavlja vsem, ki so se ga spomnili s čestitkam, pravi Kramar med drugim! Eno mi ostanje za vselej nepozabljivo iz teh lepih trenutkov: to je zavest, da me tako mnogo Čehov tako odkritosrčno ljubi, da bodo verjeli na moje dobro voljo tudi če se val javnega mnjenja obrne proti meni in bi i oni sami z menoj ne soglašali. Kdor je navajen in pogosto primoran hoditi sam proti vsem, temu je ta zavest dragocena pomoč.

DNEVNE VESTI.

Somišljenikom! Tajništvo narodno-napredne stranke uraduje za stranke vsak dan od 9 do 12. ure dopoldan in od 3. do 5. ure dopoldan v Wolfovi ulici 10/I. V istem lokalu je na razpolago centralni volilni odbor vsak dan od polu 8. do polu 9. ure zvečer, kjer daje strankam vsa, volitev se tičeča pojasnila.

Nemški ljudskoštevni odbor na delu. Vpokojeni stotnik Josip Schrey pl. Redlwerth, sedaj predsednik nemškutarskega ljudskoštevne odseka za Ljubljano je poslal vsem nemškim strankam v Ljubljani pozivnico, v kateri jih pozivlja, naj mu takoj odpošljejo zgasilnice, ne oziraje se na to, ali so se njih uslužbenci vpisali za Nemce ali ne. Iz tega oglasa posnamemo, da hočejo ljubljanski nemškutari pod protektoratom bar. Schwarza napraviti nekaj pregled svojega delovanja in na podlagi zadnjega akta barona Schwarza, ki prepoveduje magistratu recenzijo nemškutarskih goljufij pri ljudskem štetju, vpisati vse one služkinje, ki služijo pri nemških strankah in so sedaj priglasile za Slovence, za Nemke. Pričakujemo, da bodo napredni poslanci storili v tem oziru primerne korake in preprečili nakano ljubljanskih nemškutarjev, ki hočejo z nesramnimi goljufijami povečati število Nemcev v Ljubljani.

Vse za večno čast in slavo božjo. Ravnateljstvo I. dr. gimnazije v Ljubljani ima v resnici velikansko skrb za dušno in telesno zdravje dijakov. Hoče jih vzgojiti popolnoma na špartanski način in jih vsled tega že v mladosti navaditi na vse mogoče moči narave. Zlasti veliko skrb ima ravnateljstvo zato, da ja dobro utrdi dijaštvo proti mrazu. Razredi se v to svrhu zakurijo le toliko, da popolnoma ne zmrzne dijak, ampak samo okna. Res prava špartanska metoda! Dolžnost ravnateljstva je, da pri nezaostnih zakurjenih sobah — največkrat ni niti +10° C gorkote, — spusti dijaštvo domov. Seveda se g. ravnatelj Lavrencij Požar zato niti ne zmeni, ker misli, da bo s to „špartansko metodo“ postal še slavnější pedagog, kot je že. Zahtevamo tudi, da se ob nedeljah kapela, v katero nallačijo dijakke zaradi kontrole (!) pošeno zakuri, kajti silno neprijetno je, v vojaških (!) vrstah z molitvenikom v roki stati celo uro v mrazu.

Klerikalne farbarije. Dični ultraklerikalni Anton Svetek, ki vodi petje pri društvu „Ljubljani“, se v „Slovencu“ laže, da ima „Ljubljana“ zdaj 92 pevk in 73 pevcev. V istini pa ima rabljivega koncertnega pevskega materijala 48 pevk in 50 pevk, vse drugo pa je škarta. Ampak ta svetek farba liberalce in klerikalce, ker je ta kapaciteta le še za kak klerikalen rumel sposobna. Kdor ne ve ceniti pevskega materijala „Ljubljane“, ta naj prebere

zadnjo oceno o koncertu v „Ljubljanki“ — med vrstami!

Pod egido Elsnerjevo — vse nemško. Če človek opazuje rogovljenje dunajske vlade proti Slovincem, se mu brz posveti v glavi, da dela naravnost na pomemčevanje Kranjske dežele in da je v službi pruskega cesarja. Pri deželnem sodišču preplavlja nemško uradovanje (notranje) kako tudi ono z drugimi uradi, slov. zastopi in strankami vedno bolj deželo. Čudno je le to, da se pri nas to germaniziranje tako po pasje prenaša in da se v taktiki glede odpora ne posnema v Slovincih taktike nemških nacionalcev. Od najmanjše slov. občine pa do Ljubljane, vse požira nemške dopise Elsnerjeve, dasiravno ni tega ne na Tirolskem pri Lahih, ne v Pragi med Čehi! Našim poslancem naj bo to aviso za boj, ki ga bo treba pričeti proti germaniziranju Elsnerjevemu, ki dela po načrtu dra. Egra in prof. Binderja!

Ljubljanske dame imajo svoj prihodnji sestanek v svrhu dobrodelne prireditve za „Domovino“ vsredo 18. t. m. ob 5. uri popoldne v „Narodni kavarni“. Prosimo obilne udeležbe. Posebna vabila k temu sestanku se ne razpošiljajo.

Članom političnega društva za „Kolizejski okraj“ na znanje. G. blagajnik pobira članarino odsej vsako nedeljo od 9 do 12. ure v „Prešernovi sobi“ pri Goršetu na Marije Terezije cesti. Želeti bi bilo, da se ob istem času sploh zbira v omenjenem lokalu člani našega društva v svrhu skupnih pogovorov. Dajala naj bi se pojasnila, informacije, sploh naj bi se razvilo živahno društveno življenje.

Kaj mora klerikalen kandidat obljubiti dr. Susteršiču in škofu dr. Jegliču. Predno ga postavijo za kandidata, mora obljubiti obema brezpartajno pokorščino, priznati klerikalna načela, če ima kaj fantov za srednje šole, mora obljubiti, da jih bo dal študirat v šentvidske škofove zavode, mora se dati v dež. zborniški dvorani dresirati, da pozna vsak dr. Susteršičev migljaj in pogled, mora ženo doma naučiti igrati krščansko ženo, mora v cerkev iti, da ga ljudje vidijo, drugače pa sme biti „haupt adut“, da le da vsako nedeljo kaj v cerkevno pušico, pa da pogosti duhovne kadar pridejo k njemu v „vizite“! Kdor se hoče natanko poučiti o tej dresuri, naj se obrne na sedanje kmečke poslance, ki so že par let v tej dresuri.

„Otroci papeža“. Ta velezanimiv roman bo menda prej razprodan kot izide v ponatisu, toliko prijav smo že dobili. Opozarjamo one, ki so knjigo že naročili, niso pa poslali denarja in one, ki jo še mislijo naročiti, da bo knjiga znatno dražja, ako jo pošljemo po povzetju. Vezati bomo dali samo toliko izvodov, kolikor bo naročenih. Oni, ki hočejo knjigo dobiti, naj pohitijo z naročilom.

Slovensko deželno gledališče. Včeraj se je ponovilo Dario Nicodémijevo „Zavetje“. Predstava je bila vsekoli dovršena in je zapustila kar najboljši vtis. Izmed solistov naj vnovič omenimo umetnico kat' exochén gospo Danilovo, virtuosno izpeljanega Gerarda g. Nučiča, sympatično gđ. Wintrovo in elegantnega kavalirja g. Šimáčka. — Gđ. Rakarjeva za druge karakterne vloge za enkrat še dolgo ni zrela, g. Rasberger je kot solist nemogoč. Gospa Bukškova, gospa Ilčičeva, g. Grom in g. Molek naj božo pavšalno po-

hvaljeni. — Obisk, osobito v ložah nikakor ni bil zadovoljiv. — a—

Slovensko deželno gledališče. Jutri, v četrtek se poje in igra „Jesenski manever“ (za nepar) z gđ. Hadrbolčevno, gđ. Thalerjevo, g. Ilčičem, g. Povhetom in g. Bukšekom. — V soboto prvič Jeroma K. Jeroma dramska legenda iz današnjih dni „Tujec“ (zopet za nepar). — V nedeljo popoldne ljudska igra „Mati Skrb“, zvečer opereta. — Prihodnji teden Srečka Albinja velika opereta „Baron Trenk“.

Srbi za rodbino ponesrečenega Rusjana. Naš bratski srbski narod hoče jako dostojno proslaviti smrt našega ponesrečenega avijatika Edvarda Rusjana. Ne samo, da mu nameravajo postaviti dva spomenika, priredili so celo javno denarno zbirko za rodbino ponesrečenega slovenskega avijatika. Prvi je položil svoj obolos znani prijatelj Slovencev, šef „Politike“, g. Ribnikar, ki je daroval v to svrhu 200 dinarjev. Kakor se nam sedaj poroča, je izročil temu odboru kralj Peter 500 kron v zlatu, da tako dostojno proslavi smrt Rusjana. Res pravi bratski dar!

Občni zbor podružnice družbe sv. Cirila in Metoda za Vič—Glince. V nedeljo dne 15. t. m. se je vršil v gostilni pri Ani na Viču občni zbor podružnice sv. Cirila in Metoda za Vič—Glince. Obisk je bil naravnost ogromen. Pristopilo je nenavadno veliko novih članov, kar priča veliko zanimanje za družbo med občani. Vdobar so bili soglasno izvoljeni: Franc Oblak, predsednik; Andrej Knez, podpredsednik; Viktor Oblak, tajnik; Franc Klemencič, namestnik; Ivan Končan, blagajnik; Josip Gregorin, Anton Prebilih in Viktor Kranjc, odborniki; Anton Kalavasič in Jakob Petrovič, revizorja. Na prošnjo društva Sv. Nikolaja v Trstu, ki skrbi za brezposelne slovenske služkinje v Trstu, so zborovalci odgovorili s tem, da so nabrali 13 K, katere je g. predsednik takoj odposlal društvu. Podružnica priredi dne 5. svečana pri g. Ivanu Končanu v Rožni dolini veliko predpustno veselico.

Kamniški „Sokol“ priredi dne 5. februarja svojo I. maškardo pod naslovom „Japonski večer“. Vsi gornji prostori „Društvenega doma“ izpremenjeni bodo ta večer v pravcati japonski raj, ki bode nudil starim in mladim vse polno zabave in veselja. Ker posetijo to prireditev japonski akrobatje, dvorni muzikantje iz Tokio ter mnogo drugih Japoncev in Japonk, bo ta prireditev brezdvomno nekaj posebnega. Svojo udeležbo javile so že raznovrstne maske, tako, da bode na tem japonskem sejmju zastopan skoro ves svet. Opozarjamo torej slavno občinstvo že danes na to prireditev.

Telovadno društvo „Sokol“ v Zagorju ob Savi priredi v nedeljo dne 5. februarja 1911 ob 7. uri zvečer „Maškardo“ v telovadnici „Sokolskega doma“ kar naj bližnja bratska društva blagohotno uvažujejo.

Deželna zveza gostilničarskih zadrug na Kranjskem v Ljubljani vabi na prvi redni občni zbor, ki se vrši v soboto dne 21. januarja 1911 v restavracijski dvorani Narodnega doma v Ljubljani ob 10. uri dopoldan. Dnevni red: 1. Nagovor. 2. Čitanje zapisnika ustanovnega občnega zbora. 3. Poročilo načelstva. 4. Volitev enega člana v izpolnitev odbora. 5. Sklepanje o pristopu k državnim zvezi § 11. lit. k. pravil. 6. Sklepanje o ustanovitvi zveze glasila. 7. Potrditev

MICHEL ZÉVACO:

Most vzdihljajev.

Roman iz starih Benetk.

Par minut je trajala ta srdita, molčeča borba. Nato se je orjak nenadoma zavalil po kamenitih ploščah, Roland pa mu je pokleknil na prsi, in dvignil svoje bodalo. Sklabrino je razumel, da je bila njegova zadnja ura; po šegah tistega časa ni bilo za premaganega nobene rešitve, kajti njegovo življenje je bilo last zmagovalca. Prekrižal je roke, pogledal je Rolanda v obraz in dejal brez trepeta:

— Vi ste močnejši. Ubijte me!
Roland je vstal, vtaknil bodalo v nožnico in odgovoril:
— Nisi se bal; zato ti priznašam.
Sklabrino se je spravil pokoncu, in videlo se je, da je zlezal v dve gubi in dejal tiho:
— Gospod, povem vam vse po pravici.
— Hodi svojo pot ... tudi s tem ti priznašam.
— Gospod! ...

Orjak je pomeril mladega moža s čudnim pogledom, v katerem se je svetila ganjenost in pomilovanje obenem. Nato je zamahnil z roko, čes, kaj me briga! — in kmalu je izginil za vogalom.

Roland se je sklonil nad žensko, ki jo je bil otel napadalcev.

Duša, misel in oko mladega človeka je bilo polno Leonorine slike; toda njegova splošna dovetnost za lepoto ga je delala sprejemljivega za vse njene pojave.

Ko se je sklonil nad neznanko, ga je navdalo do nje takšno občudovanje, da je komaj pridržal vzklík.

— Čudež krasote! je zamrmral.
A že je neznanka odprla oči.
Zagledala je Rolanda.
Trepet jo je izpreletel.

Kakor bleda je bila prej, tako škrlatno je zdaj zardela: vstala je, opiraje se na roko, ki ji jo je Roland ponudil, in mladi mož je čutil, da je njena roka vroča kakor roka bolnice; drhtela je po vsem životu, in pogled, ki ga je uprla v Rolanda, mu je

povzročal čudno neudobnost. Nato se je ozrla po malem trgu, kjer sta stala, kakor da bi se bala, da se napadalci vrnejo.

— Pomirite se, milostljiva, je dejal mladi mož preprosto. Sodrga, ki vas je napadla, ne pride nazaj.

In zopet je uprla vanj svoje žametno črne oči, ki so se svetile v temi z bleskom brezprimerne milobe.

— Vi, je izpregovorila z glasom, ki je bil vsak njegov tresljaj podoben vročemu poljubu. Ah, dvakrat sem rešena, ker ste me vi rešili! ...

— Milostljiva ... je dejal mladi mož, presenečen nad to gorečo vžičenostjo, ki ji ni vedel pametnega vzroka, nego jo je pripisoval razburjenju zaradi prestane nevarnosti.

Toda že ga je prijala za roko, obesila se mu je za komolec in zamrmrala, ne da bi mu pustila govoriti:

— Bojim se, oh, bojim se ... Rotim vas, ne odrecite mi ... spremite me do doma! ...

— Milostljiva, imenujem se Roland Kandiano, in nevreden bi bil slavnega imena, ki ga nosim, če bi vam odrekel zaščito v kateri bi videl sleherni Benečan ob takem trenutku svojo sveto dolžnost.

— Hvala, o, hvala vam! je dejala ona z isto gorečnostjo. Potegnila ga je s seboj.

Dvesto korakov odondot, ob robu kanala je obstala. Bogata gondola je čakala tam. Sedla sta pod njen svilnati, z zlatom vezeni baldahin. In barkarol, črn Nubijec, oblečen v krasno tuniko iz bele svile, je začel jaderno poganjati gondolo skozi neštete kanale.

Roland in ženska nista govorila. Njega so se zopet polasčale njegove ljubezenske sanje in v drhtenju mogočnega radosti je mislil na jutrišnji dan, ko mu Leonora pred vsemi zbranimi beneškimi velikaši natakne zlati prstan, simbol svoje ljubezni ...

enska pa, božanska Imperija, je poslušala v svojih mramornih prsih neukrotljivo divjanje strasti.

Imperija!

Slavna, razsipna rimska kurtizana, ki jo je privedel v Benetke plemeniti Davila, najbogatejši Benečan, tišti, ki so ga najbolj ubogali v Svetu Deseterice ...

Imperija, o kateri so peli pesniki, da je še lepša kakor toliko slavljena Lukrecija Boržija! ...

Imperija, ki je bila zares tako lepa in toliko oboževana, da

so Rimljani v hvalčnosti do njene lepote po njenem odhodu iz Rima postavili javen spomenik, kakor boginji! ... *)

Da, bila je Imperija!

Roland jo je poznal samo po glasu. Toda ko je gondola obstala in sta stopila na suho, ko je videl, kako pomaga njegovi tovarišici dvajset slug, in je objel s pogledom prekrasno mramorno pročelje njene palače, takrat je spoznal, v čigavi družbi se nahaja in kakšni ženski je izkazal viteško pomoč.

Ona je videla njegovo zmedenost in ga je prijala za roko, — Bodite velikodušni do kraja in počastite to hišo s svojo navzočnostjo, da ne bom mislila, da ste me rešili samo zato, ker ste me hoteli ponižati! ...

Njen vroči glas je prosil ... Mladi mož je stopil čez prag! ...

Kurtizana ga je vodila skozi mramorno vežo, ki je skrivala svoj vhod za ogromnim, belo in modro progastim zagrinjalom.

Po mramornih stopnicah, ki je vsaka njih nosila dragoceno vazo, iz katere se je dvigala tuja rastlina, sta dospela v vrsto dvoran, opravljenih in okrašenih z večje preračunanim razkošjem, ki je kar siloma tiralo človekove čute v delirij ljubezni.

Ljubezen! ... Vse v tej palači je klicalo le njo in razglašalo njeno oblast.

Roland se je začutil prestavljenega v ozračje razuzdane nečistosti in najvišje pregrehe.

Imperija ga je vedla v dvorano, kjer je izobilje redkih cvetlic, indijskih tkanin in preprog, mramornih nagot, slik, vrednih, da bi visele v knežjih palačah florentinskih in ferarskih, bogatih ogledal in svetilk iz suhega zlata razodevalo razpisno rafiniranost in umetniški okus kurtizane, zaradi katere je bil bogati Davila zapravljen že tri četrti svojega premoženja.

Roland je obstal sredi dvorane.

Imperija je slutila, da bo hotel oditi.

S kratko gesto je odmahnila služkinjam, ki so že prinašale večerjo, da naj se odstrane.

— Ali hočete sesti? je vprašala trepetaje.

— Milostljiva, je odgovoril Roland, zdaj ste doma, v polni varnosti. Neznatna usluga, ki sem vam jo imel čast in veselje storiti, bi vam postala neprijetna, če bi ostal še dalje.

*) Zgodovinsko; spomenik je izginil šele koncem 18. stoletja.

(Dalje.)

odborovega sklepa o točki d § 11. pravil. 8. Razni nasveti in predlogi.

Polnitev javnih in zasebnih ledenic se je pričela. Od 12. t. m. se led že pridno dovaža v mesto. Mestna klavnična ga bo v svoji ledenici potrebovala 300 do 320 voz, restavracije in gostilne pa ostali dve mestni ledenici pa okrog 1000 voz. V teku jednega tedna bodo vse polne in skrb zaradi dobave ledu — premagana!

Podporno društvo za slovenske visokošolce na Dunaju je prejelo od začetka decembra do 13. januarja sladice darove: 200 K: Posaevce na Dunaju; 100 K: Klub napr. slov. akad. v Celju; 50 K: sod. svetn. I. Nabernik; po 40 K: Mestno županištvu Idrja in sekc. svet. dr. I. Zolger; 30 K: Županstvo Litija; po 20 K: Min. svet. dr. J. Babnik, preds. Ant. Delles, vlad. svet. Ant. Globočnik pl. Sorodolski, sekc. nač. Vlad. Globočnik pl. Sorodolski, Ant. Hrast, Iv. Knez, dr. Otm. Krajec, župnik Fr. Kušar, Nemenovan, dr. I. Oražen, Marija Seidl, polkovnik A. Susič, notar L. Svetec, dr. Drag. Treo, dr. H. Tuma in Al. Vodnik; po 10 K: Rajko Arce, dr. Alek. Fatur, svetn. Vek. Furlan, Minka Hrašovec, vlad. svetn. Iv. Ilc, Leopold Jonko, dr. Fr. Jurtela, E. Knez, notar J. Kogej, prof. dr. F. Kos, prof. dr. V. Kušar, dr. St. Lapajne, Iv. Mankoč, dež. šol. nadz. Fr. Matejčič, Jos. Mejač, sod. A. Mladič, ces. svetn. Iv. Murnik, eksc. dr. M. Napotnik, prof. A. Peterlin, prof. M. Pleteršnik, dr. Fr. Ks. Poček, dr. A. Povšič, Josipina Puppo, ravn. A. Reich, dr. Izo Reja, podpolkovnik I. bar. Roscher-Rath, dr. Jan. Sernec, sod. svetn. Jos. Rotner, dr. Gv. Srebre, Jos. Stritar, Iv. Šepce, Iv. Škarja, dr. V. Štempihar, dr. A. Švigelj, A. Trevn, dr. P. Turner, dr. I. Verčon, dr. J. Wilfan in Fr. Žužek; po 8 K: dvor. svet. Fr. Kolenc in dr. K. Paetner; 7 K: min. podt. dr. M. Škerlj; po 6 K: p. blag. Fr. Ferlan, prof. Fr. Gasparin, dr. K. Janežič, prof. Perušek, dr. R. Pipuš, Jak. Volk in dr. Fr. Židek; po 5 K: dr. I. Benkovič, dr. A. Brenčič, dr. A. Brumen, Fr. Cerar, Iv. Gričar, Fr. Hmelak, dr. Fr. Horvat, dr. Juro Hrašovec, Hran. in pos. v Izlah, dr. Andr. Korencan, dr. Al. Kraigher, Iv. Kranjc, prof. L. Lavtar, ravn. Iv. Liebkoung, I. & A. Majdič, Iv. Mejač, L. Mikusch, M. Pahernik, župnik A. Podhostnik, Iv. Pušar, ravn. H. Schreiner, K. Schweiger, dr. Jos. Sernec, sod. svet. Jos. Sitter, Otm. Skale, A. Šarabon, Juri Senk, Al. Štrekelj, prof. Al. Tavčar, Gust. Vidic, ravn. I. Vidmar, ravn. I. Vončina, dr. Jos. Vošnjak, Al. Zajec, Norbert Zanier in dekan Jos. Zupan; po 4 K: dr. Fr. Detela, notar Al. Hudovernik, Štefan Klun, dr. Fr. Perne, L. Schwenner, Fr. Štupar in dr. Jak. Toplak; po 3 K: mestni nadžupnik H. Angerer, Fr. Nemec, prof. Jož. Reissner in Fr. Žagar; po 2 K: Fr. Abulner, Mar. Bayr, V. Engelmann, Iv. Engelsberger, Kmečka pos. i. hran. Sv. Križ, žup. A. Kolar, V. Kopitar, Jos. Medica, dr. Jos. Pavlin, Rud. Pevec, M. Schuster, Mat. Sebenikar, dr. Fr. Vončina in Miha Žmavc. Skupaj 1483 K. Darove sprejema blagajnik Ivan Luzar, nadrevident j. ž. v p., Dunaj III. Reissnerstrasse 27.

Nesreča na ledu. Včeraj popoldne okoli seste ure se je ponesrečil na mestnem drsališču tivolskem dijak šestosestlet prve drž. gimnazije, Fran Paternost. Po nesreči je padel in se pri tem poškodoval na nogi. Prepeljali so ga z rešilnim vozom v deželno bolnico.

Lepo slovo. 27 letni Franc Poncelj iz kamniškega okraja je v Glagolcih že od junija meseca izvrševal kovaško obrt. Dne 26. t. m. pa je nenadoma izginil in kakor se je pozneje izkazalo zapustil na škodo nekaterih trgovcev 231 K dolga.

Roparski napad. Pretečeno soboto so nedaleč od ljubljanske garnizijske bolnišnice trije neznan moški napadli 32 letnega delavca Miko Trajka iz Macedonije, ga vrgli na tla, teptali z nogami in tolkli s kamni po glavi. Pri napadu so mu ukradli tudi 20 kron. Policija po storilcih pridno poizveduje.

Zgubila se je srebrna zapestnica od gostilne pri Kovaču v Dravljah skozi Lattermannov dvored do Rimske ceste. Pošten najditelj naj jo odda proti dobri nagradi v našem uredništvu.

V hotelu „Ilirija“ svira danes in vsaki dan slovito zagrebško tamburaško glasbeno društvo, ki se je posebno umiliło občinstvu za časa jubilejne razstave v restavraciji društva „Kolo“ v Zagrebu. Priporočamo obisk ter opozarjamo na današnji oglaš.

Iz Trsta.

(Od našega rednega poročevalca)

Trst, 17. januarja.

Aretovana vedeževalka. Na prav lahek način si je služila denar v Trstu v via Media šte. 4 stanujoča vdova Antonija Cottas. 40 let stara ženska je prorokovala svojim lahkomišljenim

klijentkinjam iz kart bodočnost in pri tem služila prav lepe novce. Obiskovalci je imela toliko, da se ji ne bi bilo treba bati za bodočnost, da ji ni v obrt posegla roka pravice. Več brezimnih pisem je prišlo policiji v roko in ta se je odločila pogledati malo vdovici na prste in — zalotila jo je ravno med njenim prorokovanjem. Izročili so jo sodišču. Prorokovanje cvete v obilni meri v Trstu, saj stoji nižji italijanski sloji na tako nizkem nivoju, da ni težko služiti si kruha na ta način. In da ni v tem slučaju zavist narekovala onih brezimnih pisem, bi bila gospa vdovica še dolgo živela sadove svoje prebrisnosti.

Parnik „Francesca“ v nevarnosti. Pred par dnevi je parnik „Avstro-Americane“ zavezal na plitvo v tržaškem pristanišču in je moral tam ostati 3 dni, predno se je posrečilo izveči ga in pripeljati v Trst za eventuelno popravilo. Preiskali so na to parnik v Lloydovem arsenalu in ker je ostal popolnoma nepoškodovan, so ga včeraj zjutraj vlekli iz arsenala s pomočjo remorkerja „Emma“. Ko ga je „Emma“ že privzela blizu nove luke pri Sv. Andreju, je nakrat pričela pihati taka burja, da ne samo, da parnika nista mogla naprej, ampak da je celo „Francesco“ pričelo zanašati proti nasipu, ki je določen v lomljenju valov in ki se nahaja nasproti novi luki. „Emma“ je pričela žvižgati na pomoč, „Francesca“ je vrgla sidra, a vzlic temu je burja vedno bolj go gnala proti nasipu, tako da je bila nevarnost največja, da se ta transatlantski parnik razbije. Iz luke je prihitel na pomoč remorker „Andax“ in temu se jo posrečilo, „Francesco“ iz vleči iz nevarnega položaja. Pač pa se je pri tem zapletla železna vrva, s katero je „Emma“ vlekla „Francesco“, v njen lastni vijak, tako da se ni mogla absolutno več premikati, in da so morali potem še njo vleči s pomočjo drugega remorkerja na varno.

Ker je hotel masčevati očeta, so priprli v Trstu nekega Ercolana Palise, ki je delal s svojim očetom Ercolom pri zlatarju in urarju Josipu Pompilio v ulici Silvio Pallico 8. Pompilio ima namreč še eno filialko v Genovi, ki mu jo oskrbuje njegova sestra. Ta mu je nedavno pisala, da potrebuje izvežbanega delavca v Pompilio ji je poslal Ercola. Kmalu po prihodu Ercolomem pa je izginilo iz prodajalne več zlatih prstanov v skupni vrednosti 350 K. Kot tatvine osumljenega so zaprli Ercola. Njegov sin Ercolan pa se je razljutil nad Pompilio, češ, da je on kriv, da so mu očeta zaprli, in mu grozil z nožem. Zato so tudi njega spravili na varno.

Razne vesti.

Iz črnega brloga. Iz Kremsa javljajo dne 14. t. m., da je bila redovnica sester sv. križa Alojzija Reischwenker izročena sodišču zaradi detomora.

Mlad roparji. Iz Arada poročajo: V občini Paska je že par tednov rogovoliva roparska banda, ki je izvršila veliko vlovov in tatvin. Šele v zadnjem času so ji prišli na sled. Bili so to sami fantje od 15 do 17 let, sinovi uglednih in premožnih rodbin. Načelnik bande je bil 17letni Štefan Mecey, njegov oče ima 200.000 K premoženja. Ko je zvedel, kaj počenja sin, ga je izpodil iz hiše. Fant pa je legel pod vlak in se je dal povoziti. Ostale „roparje“ so izročili staršem.

Dunaj ima po najnovejšem ljudskem štetju 2.004.291 prebivalcev in 26.543 vojakov. L. 1900 je imel 1.648.335 prebivalcev in 26.622 vojakov. Število prebivalcev je torej v 10 letih naraslo za okroglo 356.000 oseb.

Predpotopna bolha. Poleg drugih koristnih, nekoristnih in škodljivih živali je Bog ustvaril tudi bolho — čemu in zakaj, tega ne vprašujete, sicer se ob takem premišljevanju skregate ali s svojo pametjo ali pa z božjo modrostjo. Oboje je sitno in neprijetno za dušni in telesni blagor človeka. Ampak za enkrat se ne da nič izpremeniti na tem, da je Bog res ustvaril bolho. Na kom se je prvi boljši par pasel, na Adamu, ali na Evi, ali morda na kaki mački, o tem nam sv. pismo ne pove ničesar, tu imajo torej učenjaki svobodno polje za raziskavanje. Vendar se nam zdi, da to vprašanje še ne bo tako kmalu rešeno. Za zdaj je pa vendarle profesor dr. Klebs v Kraljevcu na Pruskem našel veliko zanimivost: v jantjarju okamenelo predpotopno bolho. Pravi, da je v vsem zelo podobna našim bolham, samo slepa je bila revica čisto slepa. Ali že od rojstva, ali je norda pozneje — recimo vsled kake bolezni (ošpic, tifusa itd.) ali pa vsled starosti izgubila ljubo luč oči, tega še ne vemo povedati. Predpotopna bolha so zadnjič učenjaki gospodje na un verzivnovič krstili (pa kar brez vode) in so ji dali ime Palaeopsylla Klebsiana. Kako so pred vesoljnim potopom rekle bolhi, to smo pozabili — saj je že menda okoli 4000 (reči štiri tisoč) let od tega.

Ob mrtvaškem odru. V mestu Ekeren na Nizozemskem je bilo zbranih ob mrtvaškem odru neke žene dvanajst oseb. Naenkrat se udro tia sobe in vse pade v klet: vseh dvanajst oseb, mrtvaški oder z mrlcem in pohištvo. Vse osebe so bile težko telesno poškodovane.

Ženske in delo na Francoskem. Francoski poslanec Gervais piše, da na Francoskem več nego eno tretjino dela opravijo ženske — v Parizu samem celo več nego polovica. V poljedelstvu je zaposlenih 34 odstotkov, v industriji 31, v trgovini 36, v uradih 25 in v domači službi 8 odstotkov žensk. V državnih službah je 115.000 žensk; večinoma pišejo na stroje.

Pod božičnim drevesom zgorela. Petletna učenka trgovca Neumanna v Weisbachu na Nemškem je hotela prižgati svečke na božičnem drevesu. Ravnala pa je tako neprevidno, da se ji je vnela obleka in predno je prišla pomoč, je uboki otrok zgorel.

Preveč Židov. Na medicinski fakulteti dunajske universe je bilo imenovanih 13 novih profesorjev. Med njimi je kar 9 Židov. To je pa vendarle malo preveč!

Najnovejša telefonska in brzojavna poročila.

Prva seja avstrijskega državnega zbora.

Dunaj, 17. januarja. Danes se je po dolgem času zopet sestal avstrijski državni zbor. Takoj začetkom seje je ministrski predsednik baron Bienenrth predstavil zbornici nove ministre. V trenutku je nastal v zbornici velikanski ropot. Češki radikali so kričali, kolikor so mogli in protestirali proti nemškemu nasilstvu, ki so se dogajala pri zadnjem ljudskem štetju. Kraval je polagoma postal tako velik, da se ni slišalo nobene besede Bienenrtha. Ko se je nemir nekoliko polegel, je ministrski predsednik baron Bienenrth povdarjal, da je novi kabinet povsem stvaren in objektivni v vseh političnih in narodnostnih vprašanjih. Obenem je zahteval, da mora zbornica rešiti vse vladne predloge do določenega termina, zlasti bančno predlogo, rekrutni kontingent, italijansko pravno fakulteto in proračunski provizorij

Dunaj, 17. januarja. Takoj po govoru ministrskega predsednika barona Bienenrtha, za katerega se ni zanimal nihče, je predlagal v imenu Čehov, predsednik češkega enotnega kluba, dr. Fiedler, da se otvori o govoru ministrskega predsednika debata. Dr. Fiedler je zlasti povdarjal, da baron Bienenrth niti z besedico ni omenil nemških nasilstev pri ljudskem štetju, proti kateremu prihajajo iz vseh slovanskih dežel množestevilne pritožbe. Čehi zahtevajo odločno, da se sedanje ljudsko štetje anulira in prične novo štetje. Dr. Fiedlerjev predlog je bil odklonjen, ker so proti njemu glasovali socialni demokrati.

Dunaj, 17. januarja. Takoj po odklonitvi dr. Fiedlerjevega predloga se je pričela debata o proračunskem provizoriju. Med drugimi se je oglašil k besedi tudi nemški radikalec poslanec Wolf, ki je vehementno napadal barona Bienenrtha in izjavil, da mu je najljubše, če se državni zbor takoj razpusti. Češki socialist Winter je protestiral proti praksi, katero so izvrševali Nemci pri ljudskem štetju na Slovanih.

Dunaj, 17. januarja. Na današnji seji je stavil češki radikalec poslanec Fresl nujni predlog, da se odpravi davek na uvoz mesa.

Burna seja „Slovenskega kluba“.

Dunaj, 17. januarja. Ob štirih popoldne se je sestal k seji „Slovenski klub“. Seja je bila jako burna. Med dr. Krekom in dr. Korošcem je prišlo do hudih nasprotstev. Dr. Krok je povdarjal, da imajo slovenski klerikalni poslanci nasproti Bienenrthovemu kabinetu sedaj proste roke, in ravno tako nasproti Čehom, ki so razbili „Slovensko Enoto“. (Kakor znano, je onemogočeno delovanje „Slovenske Enote“ le vsled škandalozne protislovenske politike slovenskih klerikalcev. Op. ured.) Zato bi bilo umestno, da bi klerikalci zavzeli sedaj glede vprašanja ustanovitve italijanske pravne fakultete popolnoma svobodno stališče, ker je prišlo tozadevno v jugoslovanskem vseučiliškem odseku do nasprotstev. (Tudi ta nasprotstva so povzročili slovenski klerikalci. Op. ured.) Dr. Krok je jako ostro odgovarjal voditelju slovenskih štajerskih klerikalnih poslancev, ki je izjavil, da naj „Slovenski klub“ sedaj svoje proste roke vporabi za najstrožjo opozicijo proti novemu Bienenrthovemu kabinetu. Zatrjeval je, da sedanji državni zbor sploh ni vreden da zboruje in da je zato najbolje, če je takoj razpuščen. Sedanja vlada je Jugoslovonom skrajno sovražna, kar zlasti dokazuje, da niti z besedico ni omenila nečutenih na-

silstev Nemcev proti Jugoslovonom pri zadnjem ljudskem štetju. Dr. Korošec je povdarjal, da so kompromisi z Nemci, na katere misli dr. Krok, le tedaj mogoči, če se Nemci brezpogojno udajo na slovanske zahteve.

Dunaj, 17. januarja. Dr. Korošec govori je deloval kakor bomba na dr. Krika. Dr. Korošec je koncem svojega govora povdarjal, da mora „Slovenski klub“ v svrhu močne protivladne opozicije iskati zaveznikov, katere bi našel zlasti med Čehi. — Pogajanja naj bi se pričela tudi s Poljaki; zlasti pa z Rusini. Proti izjavi barona Bienenrtha glede ustanovitve italijanske fakultete je dr. Korošec vehementno protestiral in to tembolj, ker ni popolnoma nič omenil jugoslovanskih vseučiliških zahtev. Povdarjal je, da so politično proste roke le nevarna fraza. Treba je iti v odločen boj proti sedanji vladi. Ker se je po dr. Korošcu oglašilo k besedi še več govornikov, je bila seja ob 9. uri zvečer zaključena in se bo nadaljevala jutri.

Ogrski državni zbor.

Budimpešta, 17. januarja. V današnji seji ogrskega državnega zbora je poslanec Bartha vehementno napadal zunanega ministra Aehrenthala in izjavil, da samo ena napaka v njegovi politiki škoduje Ogrski več, kakor če ne bi bila ustanovljena samostojna ogrska banka. Poslanec Bela Jankovics je popolnoma stvarno in znanstveno utemeljeval potrebo ustanovitve ogrske samostojne banke, ki bi Ogre povzdignila tako kulturno kakor ekonomsko.

Vprašanje glede predsedstva „Poljskega kluba“.

Dunaj, 17. januarja. Kakor se poroča, je določen za predsednika „Poljskega kluba“ kot nekaki kompromisni kandidat poslanec Lazarski, za podpredsednika pa posl. Pfaf. Seveda so vse to le navadne kombinacije. Odločitev pade jutri.

Listnica uredništva.

Dopisniku v Novem mestu. Pisal bi Vam, ali ne znam za naslov. Čakam, da pridete v Ljubljano in se tukaj porazgovoriva. — ut.

Lastnik, glavni in odgovorni urednik: Milan Plut.

Tiska „Učiteljska tiskarna“, Ljubljana.

Angelj ljubezni.

Mladenček star 27 let, na večjem posestvu na Gorškem, hrepeni po ljubezni lepe, mlade soproge stare od 17. do 22 let, večje gospodinstva s premoženjem od K 5000 naprej. Na minulost se ne ozira. Ponudbe se pošiljajo s sliko do 25. t. m. ne insekratni oddetek „Jutra“ pod šifro „Roméo in Julija“. Za tajnost se jamči.

Jutro se prodaja v Trstu po 4 vinarje

v naslednjih tobakarnah:

Becher, ulica Stadion,
Trevisan, ulica Fontana,
Pipan, ulica Fabra,
Bevk, trg Goldoni,
Vovk, ulica Carducci,
Stanič, ulica Molinpiccolo,
Sekovar, Vojaški trg,
Hrast, Poštni trg,
Može, ulica Miramar,
Magolo, ulica Belvedere,
Geršina, Rojan,
Raunacher, Can pomarzio,
Bruna, S. S. Marliri,
Ercigoj, ulica Masimiliana,
Rončelj, ulica S. Marco,

Cechimi, ulica del Istra,
Bruna, ulica del Rivo,
Bubnič, ulica Sete Fontane,
Gramaticopulo, ul. Bariera,
Spöder, ulica Bariera,
Lavrenčič, Vojaški trg.
Benusi, Greta,
Kichel, Rojan,
Baje, ulica Gepa,
Luzatto, ulica Aquedotto,
Segulin, ulica Judustria,
Železnik, Sv. Ivan,
Lug, ulica S. Lucia,
Zidar, Sv. M. Magdalena,
Hreščak, ulica Belvedere.

Nekaj izborno ohranjenih

automobilov

vseh velikosti se ceno prodaja.

Moje ime jamči za solidno in dobro postrežbo. — Zavod za pravo avtomobilov in trgovina

Ing. JURIJ TMEJ, Dunaj XVII.,
Santergasse 13.

Krepak vajenec

se takoj sprejme pod ugodnimi pogoji pri izdelovalcu sodavice. Dotičnik ima priliko se priučiti tudi v gostilničarski obrti in nemščini. — Kje, pove inse-ratni oddelek „Jutra“.

212 Najboljša ura 212
1KO sedanjosti: 1KO
202 zlata, srebrna, tula, 202
nikelnasta in jeklena se dobi samo pri

H. SUTTNER

Ljubljana, Mestni trg.
!! Lastna tovarna ur v Svici. !!

212 Tovarniška var- 212
1KO stvena znamka: 1KO
202 „IKO“. 202

Sprejme se takoj dober
ključavničarski pomočnik

za trajno delo pri
Antonu Prebilu na Glineah.

Enonadstropna

HIŠA

(nasproti pekarije) s šestimi sobami se

proda

v Rožni dolini št. 217 pri Ljubljani.

Izgubil se je
bel svilnat

=špic=

(Seldenspitz)

majhen, z letošnjo znamko št. 58, ki
sliši na ime „Beli“.

Proti nagradi 30 K naj se odda
pri g. Ivanu Velkavrh, Komenskega
ulica št. 5.

Umetna knjigoveznica.

Fr. Breskvar

knjigoveznica

Priporoča na novo vpeljano izdela-
vanje okvirjev in passepartout za slike;
dalje ima v zalogi veliko izbiro okvir-
jev, tiskanje trakov po najnižji ceni.
Trakovi so vedno v zalogi. Na izbiro
so od navadnih do najfinjših. Zelo
pomembno je shranjevanje tiskanja pri
trakovih, ko se pri nalepljenju črk
polovica črk pogubi. V zalogi ima tudi
elegančne platnice za „Slovana“, „Dom
in Svet“, „Ljubljanski Zvon“, „Pla-
ninski vestnik“ i. t. d.

Cene zmerne. Točna postrežba.

Umetna knjigoveznica.

Vi prihranite denar!
Automatični namizni
prižigalnik (poraben tudi kot
žepni prižigalnik)

Lepo darilo! K 3-80 Lepo darilo!

Jos. Schunder tehnična pisarna Dunaj XIII.,
Hütteldorferstrasse 237/V.
Preprodatelci dobijo velik popust! — Pošilja se
samo popoštni povzetki. — P. n. restavracije
in kavarnarji izjemne cene.

Ustanovljena 1847. Ustanovljena 1847.

Tovarna pohištva J. J. NAGLAS

Ljubljana Turjaški trg, šte. 7.

Največja zaloga pohištva

za spalne in jedilne sobe, salone in gosposke
sobe. Preproge, zastorji, modroci na vzmeti,
žimnati modroci, otroški vozički itd.

Najnižje cene. Najsolidnejše blago.

Ivan Jax in sin

v Ljubljani, Dunajska c. 17

priporoča svojo bogato zalogo

voznih koles.

Šivalni stroji za rodbino in obrt.

Brezplačni urzi za vez enje v hiši.

: Pisalni stroji „ADLER“ :

PURANI

so naprodaj na Tržaški cesti št. 51.

Julij Meinl

uvoz kave in
velepražarna.

Nova podružnica
v Ljubljani

Šelenburgova ul. 7

Ustanovljena leta 1831.

C. kr. priv. občna zavarovalnica Assicurazioni Generali v Trstu

Glavni zastop v Ljubljani, Marijin trg, Sv. Petra cesta št. 2, v lastni hiši.

Zavaruje zoper požar na poslopijih, pohištvi in blagu, tatinski vlom, škode vsled prevažanja, poškodbo zrcal in zvonov. — Na življenje in za doto v vseh
mogočih sestavah. — Tekom leta 1909. zavarovalo se je 17.230 oseb za kapital nad 143 milijonov kron na življenje. — Družba je izplačala za škode nad 977
milijonov kron. Premoženje družbe znaša nad 366 milijonov kron.

Glavna zaloga
rudninskih
voda.

Vsak dan sveže žgana kava.
A. Šarabon, Ljubljana.

:: Velepražarna kave z električnim obratom. ::

Špecerijska
trgovina

na drobno in debelo.

Del. glavica: **Ljubljanska kreditna banka v Ljubljani.** Rez. fond: K 450.000.
K 5.000.000. Stritarjeva ulica šte. 2.

Podružnice v Spljetu, Celovcu, Trstu, Sarajevu in Gorici.

Sprejema vloge na knjižice in na tekoči račun ter jih obrestuje od dne vloge po čistih $4\frac{1}{2}\%$

Število naročnikov za

Planinšekovo praženo kavo

narašča od dne do dne.

Nad tisoče gospodinj jo kupuje.

Velecenjena gospa!

Ne opustite je tudi Vi v Vašem gospodinjstvu vpeljati!

Planinšekova pražena kava

ne potrebuje ni-
kakih priporočil,
kdor je kupi enkrat, jo zahteva vedno! — Dobi se le v pražarni: vogal
Dunajske ceste in Sodnijske ulice in v špecerijski trgovini: Dunajska c. 6.

Zaradi inventure izredno znižane cene.

Raglan	za dame preje K 40.—	sedaj K 12.—
Gledališka mantila	„ „ „ 40.—	„ „ 12.—
Paletot	„ „ „ 60.—	„ „ 16.—
Pelerina	„ „ „ 15.—	„ „ 8.—
Kratki kožuhi	„ „ „ 60.—	„ „ 30.—
Zimska ali sportna suknja	„ „ „ 40.—	„ „ 18.—
Obleka	„ „ „ 40.—	„ „ 16.—

Otročje obleke pod vsako ceno!

Angleško skladišče oblek O. Bernatovič.

Ljubljana, Mestni trg 5.

Kmetska posojilnica

ljubljanske okolice

registrovana zadruga z neomejeno zavezo

v lastnem združnem domu v LJUBLJANI Dunajska cesta šte. 18

obrestuje hranilne vloge po čistih $4\frac{1}{2}\%$

brez odbitka rentnega davka

Sprejema tudi vloge na tekoči račun v zvezi s čekovnim prometom ter
jih obrestuje od dne vloge do dne dviga.

Posojuje na zemljišča po $5\frac{1}{4}\%$ brez amortizacije ali na amorti-
zacije po dogovoru.

Eskomptuje
trgovske menice.

Ustanovljena
leta 1882.

Denarni promet
v letu 1910
K 100.000.000.—

Upravno premoženje
v letu 1910
K 20.500.000.—

Ustanovljena leta 1831. Največja zavarovalnica avstro-ogrske države Ustanovljena leta 1831